

ÁO TRẮNG 1975

BÁC SĨ TÔ ĐÌNH ĐÀI

LỜI NÓI ĐẦU

Sau ngày 30/4/75, đa số anh em Y, Nha, Dược sĩ QYV Trương Bá Hân không còn ai đến BV. Đa số anh em về quê hay lên Sài gòn tìm cách thoát thân.

Cộng sản tiếp quản BV Dân Y tỉnh Sóc trăng với một số Y Sĩ trung cấp, trình độ thấp kém ! Lúc đó bên DY chỉ còn có BS Trần Phước Thọ (YK Huế, cùng ở chung một chung cư).Khuyên tôi qua giúp sản sóc Bệnh nhân.

Lúc cần... nên họ giao tôi sản sóc Khoa Sản và khu Nội thương.

Sau một thời gian, ngoài Bắc tăng cường BS và cũng là lúc các Sĩ quan tập trung Cải tạo đã đưa đi xa.

Biết số phận, tôi tình nguyện xin về Huyện Mỹ tú vùng nông thôn sâu, gần như vùng Kinh tế mới để giúp đỡ sản sóc bệnh nhân ở đó.

Tưởng yên phận...nhưng vài tháng sau, tôi lại bị đưa vào ngòi tù ở Khám Lớn ở tỉnh Sóc Trăng.

Không đi xa, tưởng là may, nhưng ở đây càng khổ hơn...Đi cải tạo...dù gian lao cực khổ,rừng sâu nước độc...nhưng còn có bạn bè...Còn ở khám lớn là nhà Tù của mọi tội lỗi trong xã hội... Do vậy, càng cô đơn...và càng đau khổ hơn...Cảm tưởng mình là tù...CÓ TỘI thật sự !

Và cũng trong lúc này...ngày Mãn tang Mẹ tôi...! Mỗi tình nhen nhúm xây dựng gia đình lại cũng tan vỡ ! Chỉ tôi từ Đà Nẵng vào thăm cũng không được gặp mặt !

Tập THO này viết trong Khám lớn Sóc Trăng.

BS TÔ ĐÌNH ĐÀI

Hình ảnh khoa Nhi tỉnh Phước Long

1 ÁO TRẮNG

Áo trắng tôi mang bấy lâu nay
Nỗi niềm từ thuở ai có hay
Me tôi năm tháng ngồi thêu dệt
Áo trắng nhụy chỉ hồng mộng hăng say

Áo trắng trinh nguyên nhụy chỉ hồng
Đắp vào lồng ngực tựa màu bông
Trải bao gian khổ và chua xót
Áo trắng me ơi áo trắng hồng

Áo trắng trinh nguyên vẽ nhiệm màu
Máu xương nhân loại nổi đờn đau
Nhường tôi sự sống trong màu áo
Há lẽ giờ đây bị đổi màu !

2 MỸ TÚ ƠI

Mỹ tú ơi tên thật mỹ miều
Hai trắng vừa đến chẳng bao nhiêu
Nhưng trong tiềm thức nhiều lưu luyến
Ta buột phải ra đi một buổi chiều

Ta yêu Mỹ tú với yêu nghề
Đã bằng lòng cảnh sống xa quê
Cố tìm sự sống trong công việc
Giúp mẹ vuông tròn thơm ý quê

Đau lòng xa vùng đất mến thương
Bao nhiêu lo lắng đã tận tường
Giờ đành vô ích, ôi xa cách
Me hỏi cố quên hoài vẫn vẫn vương

Không biết rồi đây có gặp lại mẹ hiền
Mối tình anh chi khó lãng quên
Hay là trôi mãi như giòng nước
Cuộc đời ghi lại nét buồn tênh

Hình ảnh xây dựng BV Huyện Mỹ Tú 1976

Khoa NHI, BV Quân dân Y phối hợp Phước Long 1972

3 VÀO ĐÂY

Ta đã vào đây ời nhớ nghề
Mười năm áo trắng lê thê
Gây chi phiền lụy và rắc rối ?
Mẹ hồi đau lòng thoáng ý quê !

Áo trắng trinh nguyên nhuộm rõ tình
Bao lần tươi thắm ánh bình minh
Một lòng vì nhân đạo ta đã trọn
Ai nữ trao chi nỗi cực hình

Vào khám rồi áo trắng nơi đâu ?
Lòng ta trong trắng lại vương sầu !
Áo ta màu trắng đừng thay đổi.
Cửa đóng rầm... ời bao nỗi đón đau !.

4 TA Ở

Ta ở trong này gió chẳng thông
Nắng roi bít ngỏ gió quanh vòng
Đâu đây thù hận đang tràn ngập
Thử hỏi đời ta rồi sẽ về đâu

Ta ở trong này chẳng lá hoa
Đêm đêm trăng đến gọi song ngoài
Nhấn nhẹ tâm sự mùa đang dờ
Thieu đốt tháng ngày ôi xót xa

Ta ở trong này bởi vì ai
Giòng sông đất me đà hoang thai
Rỉ hôi giòng nước MÙA HOA NỔ
Đất me rồi đây cảnh lạc loài !

5 TAY BỤNG

Tay bụng Đầy chén chẳng thấy cơm
Giấy bút nào đây tả tủi hờn
Nước mắt nhà tan, ban bè đau khổ
Miền Nam máu lệ, cảnh rác rơm

Liếc mắt nhìn quanh dạ bồi hồi
Quê người đau khổ cảnh cút côi
Việt nam... đâu phải người xa lạ
Cổng rần cần gà nhà hỏi than ôi !

Con kêu trời vẫn lặng thinh
Khổ đau quần quai khắp thân mình
Còn chi chỗ đứng hồn con mẹ
Xanh thắm non cao chẳng thuận tình

Quân Y Viện Trương Bá Hân Sóc trăng 1973

Trên Bệnh Viện tiểu khu Phước long 1971. Dưới BS Khánh, BS Long (QYV Trương bá Hân Sóc Trăng)

Phước Long 1972 (BS Đoàn)

6 ME HỜI

Me hời, khổ đau đã quen rồi
Hồn con rục rã lệ cút côi
Me ơi xít lại gần con xí
Ánh lửa lòng con nhá nhem rồi

Mẹ biết rằng con quá đau lòng
Người trung chịu cảnh long đong
Người nịnh nghênh ngang bên ngoài
Đau lòng con lắm hời me ơi

Mẹ biết rằng con đếm từng ngày
Cơm nào có ớt lai thấy cay
Lòng con yếu đuối và sâu thẳm
Me hời thương chúng con vực thẳm này

7 CHƯA VUI

Chưa vui kín miệng lại thấy buồn
Khoảng trống trời cao cũng run run
Chao ôi thân xác còn nặng trĩu
Thu đến bên ngoài mưa bão luôn

Dẫm chân lòng đất mẹ thân yêu
Con sốt cuồn say nhạc buổi chiều
Tâm trí tơ vò không lối thoát
Trùng mình gió lạnh quán cô liêu

Dựa lưng vào khoảng trống tinh không
Đất thấp trời cao rõ nổi lòng
Đứt ruột tâm tình trong khám lạnh
Lòng người độc ác bắn non sông

Hình ảnh ở Phước long

8 CON MUỐN

Con muốn hồn con được nhẹ nhàng
Như hồn mây gió bước lang thang
Ồi chao chân bước sâu nặng triêu
Hố thẳm vực đen quạ ngổ ngang

Có lẽ nào con chịu vẫy me ơi
Vớ óc vớ tim đã vào đời
Đã từng nhen nhúm theo lời dạy
Mẹ sẽ nhìn con vẹn nụ cười

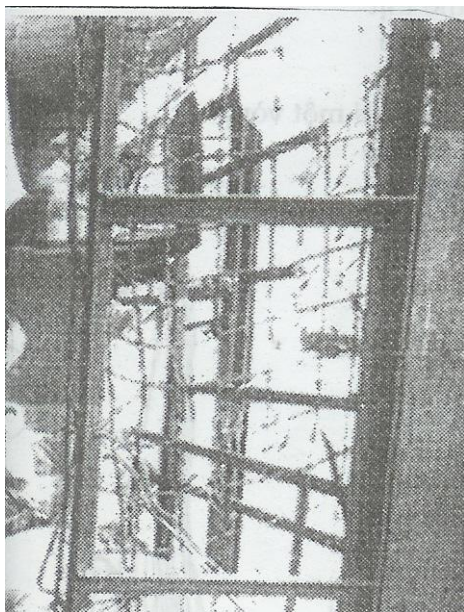
Con sẽ cùng bè bạn gắng lên
Lời hoa ý thắm dội vang rền
Xóa tan đục vọng lòng người ác
Trả lại non sông ánh thanh bình

Năm tháng qua rồi tưởng chim bao
 Đôi mắt hoa lên kẻ bước vào
 Tay dang số một lòng chết cứng
 Trời hời còn chi giọt máu đào

Cửa đóng rầm đôi mắt tối đen
 Tim óc còn đây hời bóng đèn
 Sao ta tức tưởi ngồi trong xó
 Bên ngoài cánh sống quá tung tăng

Đêm dài đất lạnh hời trời ơi
 Ve văng hồn thơ mộng rã rời
 Chiều chần lạnh lẽo hồn cầu xé
 Gục đầu bên vách lệ tuông rơi

Sáng ra gục mặt đợi chuông reo
 Ngơ ngác lòng đau cánh gạt nghèo
 Trời hời nữ đánh xa đáng ngọc
 Vùng đông vừa hé cũng chết theo

Trước khi ngồi tù

10 THU

Thu đến rồi hỡi van loài hoa
Hương thu ngây ngất dài ngọc ngà
Hồn ta tắm lượng mùa thu ấy
Nắng hời cùng ta gọi bướm hoa

Thu đến rồi dáng thiên thu
Thềm hoa ngỏ vắng dáng hiền từ
Bâng khuâng tắm gọi bên giòng nước
Sực nhớ hình “AI” bóng lất lư

Thu đến rồi hỡi trời ơi !
Sao thu nức nở bóng lưng đôi
Như từng ngọn gió đua với nắng
Phản bội hồn thu vẩn nổi trôi

Thu đến rồi cảnh tha ma
Hồn thiên chan lệ ánh nắng tà
Vội từng tiếng nạt trong khóm lạnh
Nên hỡi vì ta nở gấm hoa

Ta lai buồn sâu hơn giếng sâu
Nước ôm mặt đất áng mây sâu
Ngẫm buồn mạch sống hồn than thở
Héo hắt Hồn Thiên suốt canh châu

Ta chết rồi đây liệm tháng ngày
Run run gió thoảng buốt chân tay
Ôi vầng mây ác sao tồn tại
Trối cột hồn ta chốn hủ này

Hồ buồn thăm thẳm mắt xanh xao
Ngực còn hơi thở hơi máu đào
Bận lòng ngọn gió từ đâu lại
Lộng bóng hồn ta nước xôn xa

BV Tiểu khu Phước Long

Hình ảnh ở Quân trường Đà Lạt 1968

12 THU ƠI

Thu ơi ngày ngắn lại đêm dài
Tình thu nức nở ý lảng lại
Thâu canh khắc khoải vơi hồn mộng
Vươn nếp hồn thiên lệ quan hoài

Thu ơi ngày ngắn lại đêm dài
Thân ta lạc lõng chốn trần ai
Mỗi mòn xa la từng thớ thịt
Trời hời ta đâu phải giọt máu lai

Quả đất ngày đêm chỉ một vòng
Còn ta quẩn quại mãi trăm năm
Còn chi mộng ước hồn con trẻ
Tiếng nấc trời thu quá nảo lòng

13 TÔI MUỐN

Tôi muốn lạc quan với yêu đời
Bận lòng mây gió hời than ôi
Theo ta than khóc và hờn dỗi
Thân xác giờ đây quá rã rời

Ta muốn hồn ta được trong lành
Nhu lòng đất mẹ mãi màu xanh
Đêm dài lắm ôi bao đau đớn
Hồn ta như chiếc lá vướn trên cành

Ta muốn hồn ta được yên vui
Khoảng trống giờ đây quá bùi ngùi
Biết bao thổn thức và thương cảm
Đêm về nuốt lệ kẻ sao nguôi

BV Quân Dân Y phối hợp ở Phước Long 1972

14 ĐÃ BAO LẦN

Đã bao lần con đã gượng lên
Sóng gió mệnh mông dạ vững bền
Vì nhờ ánh sáng và hơi thở mẹ
Chỗ đứng giờ đây thật khó quên

Mẹ hơi đường đời con khổ đau
Nấu nướng hồn mẹ chẳng lạt màu
Xin hồn sông núi làm chứng giám
Chớ để hồn con lệ ử sầu

Mẹ hơi hồn con tựa nắng hồng
Ngày đêm thao thức với non sông
Con xin nguyện ước theo lời mẹ
Ánh sáng trời Nam rạng Tổ tông

15 THU ƠI !!

Đã mấy thu qua dạ mỗi mòn
Nhìn thu e-ấp dạ ni-non
Sao ta cứ tưởng là ma quái
Thấy ánh trăng rơi dạ bồn chồn

Ta biết nói gì đây hử thu
Trăng soi đồi núi mờ mây phủ
Thu hét quấy rầy đất mẹ vang
Nhưng ta cứ tưởng là mơ ngủ

Ta biết trăng thu mấy nẻo về
Gió buồn mang mát dạ sơn Khê
Mặc ai khóc lóc bên giòng biếc
Réo rắc đau buồn áo nào ghê

Thu lại về bên khóm trăng tà
Vương chân gót nhỏ vội nhìn xa
Thấy thu ta nhận rõ vầng trăng méo
Vội khóc òa lên khỏi xót xa

Sự thế, thu ơi ! có kẻ chờ
Khơi giòng bên đục dặt sầu mơ
Mặc cho nước lũ reo hò thét
Nức nở đau buồn dặt bài thơ

Thu ơi ta chẳng đợi thu rồi
Nhìn thu trăng sáng tỏ tôi
Ta đang cố bước hòa nhịp thở
Chỉ biết đau lòng nhặt lá thôi

16 THU ƠI !! [2]

Thu đã về rồi đó hả thu
Nhìn thu lẫn thẩn trong sương mù
Như hình đuôi bắt người trần thế
Chán ngấy lâu rồi lại thấy thu

Thu ơi thu đến thật rồi sao
Xa la quá rồi nổi ước ao
Trăng thu rìa rích bên đồi cỏ
Khúc hát dân tình dạ đón đau

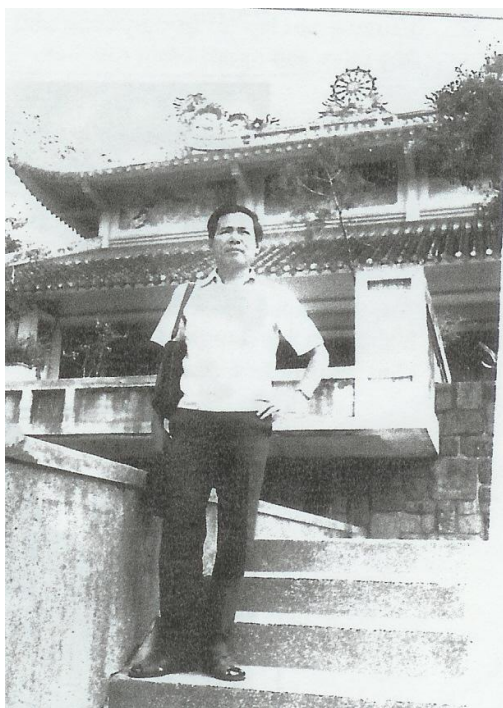
Thu ơi thu đến để cho ai
Sao ta đau đón dạ u-hoài
Nhìn mùa thu tới lòng chua xót
Chỉ có người ta hưởng thu thôi

Thu ơi thu đến để làm gì
Lòng người đau đón cảnh sinh ly
Sao thu ôm ấp toàn ma quái
Gieo rắc đau buồn tiễn người đi

Thu ơi thu đến được gì chẳng
Nhìn thu mờ ảo dạ băng khoãng
Cuộc đời cô độc không lối bước
Héo hắc nhìn thu lòng giá băng.

Sauk hi ra khỏi tù

17 CON CÓ

Con có óc này hỏi mẹ ơi
Học hành rèn luyện đã lâu rồi
Cho con suy nghĩ điều mẹ nghĩ
Trang trí đời hoa nét tuyệt vời

Con có tim này hỏi mẹ ơi
Hồn thiên con đã vâng lời
Nhịp tim rộn rã vì nhân đạo
Sức sống bùng lên với giống nòi

Con có sức này hỏi mẹ ơi
Mồ hôi là sức sống muôn đời
Cho con góp mặt cùng đất nước
Hơi thở tự do gió lộng ngời

Con chỉ vâng theo ý trời
Hồn thiên gió lồng ngàn khơi
Con là hơi thở của lòng mẹ
Ánh sáng bùng lên đẹp ý đời

20 -6 -77 ngày mẫn tang mẹ
Con vô cùng bất hiếu hỏi mẹ ơi
Người ta có đất có trời
Con trong song sắt lệ rơi nã lòng

Nơi đây chẳng có hương đèn
Lòng thành con trẻ khóc than thâm sâu
Niềm đau đốt trắng canh thâu
Tâm thân quần quai nhặt màu nắng mai

Hiếu trung con giữ chẳng sai
Vì đâu giọt lệ u hoài triền miên
Mẹ ơi hồn mẹ linh thiên
Cho con giấc ngủ ưu phiền chóng qua

Áo tang con để ở nhà
Con không lạy mẹ hương hoa đắp đèn
Vực sâu hố thăm mênh mông
Trời cao đất thấp nỗi niềm ai hay

Nhìn lên những áng mây bay
Chòm mây “đỏ rực” đón đau lòng người
Mẹ ơi con mẹ chết rồi
Mộ con chỉ có đất trời xót thương

Mẹ tôi

BA THU

Đi đã ba năm mẹ mới về
Nắng đùa vọng gát gió lê thê
Thương con lây lất trong phòng nhỏ
Sầu thăm sao nguôi bóng quế hòe

Mẹ về nhà rồi mới thăm con
Niềm đau dân tộc đang xóa mòn
Riêng con chiu hái mùa thu chết
Mẹ hỏi đau lòng vóc héo hon

Thăm con chốc lát rồi mẹ đi
Âm dương hai cảnh đã biệt ly
Mẹ ơi xin mẹ đừng lưu luyến
Con nguyện lo thân chẳng lỗi nghi

20 KÍNH TANG CHI HAI

[Lúc em bí đi cải tạo, chi Hai từ Đà-nẵng
Vào Sóc-trăng để thăm em]

Vượt đường xa chi đến thăm em
Quê hương mạch sống đang xóa mòn
Chi ơi đau đớn từng hơi thở
Sở trống nhà không cảnh hờ hênh

Chi lại tìm em chốn ra vào
Lối mòn thăm thăm chẳng trăng sao
Chi ơi nước mắt trên tà áo
Em bung chén cơm lê tuông trào

Nỗi lòng em chi trả bao nhiêu
Non xanh nước biếc mỗi cánh diều
Thương em chi nhé em đang bận
Em sẽ về quê đẹp buổi chiều

II

Song tường chi lại nhìn em
Ôi chao sung sướng hết mong thèm
Tường chừng thoát khỏi nơi sâu thăm
Mí mắt chừng như đã ngủ quên

Mắt chi đẹp như cánh thiên nga
Rung rung giòng lệ dải ngân hà
Phủ lên chiều rộng hiền ngăn cách
Hồn em theo cánh gió thoảng qua

Mắt chi nhìn em như miềm cười
Nỗi niềm em chi kể sao vơi
Anh em chia xẻ niềm vui ấy
Khoảng trống giờ đây có đất trời

Em gái tôi, thay thế hình ảnh chị Hai tôi

21 MẸ ƠI

Dù muốn dù không cũng hết rồi
Cuộc đời trong trắng của tôi ơi
Bao năm nhen nhúm giờ tan nát
Mẹ hỏi con đành nuốt lệ thôi

Me đã vì con suốt cuộc đời
Me đi quá sớm hỏi mẹ ơi
Giờ con đau xót tìm hơi me
Trăng gió bàng khuâng chẳng trả lời

Con biết làm sao hỏi mẹ hiền
Nước non tang tóc cảnh đảo điên
Hồn Thiêng có mẹ đang réo gọi
Gắt lên con lều lái con thuyền

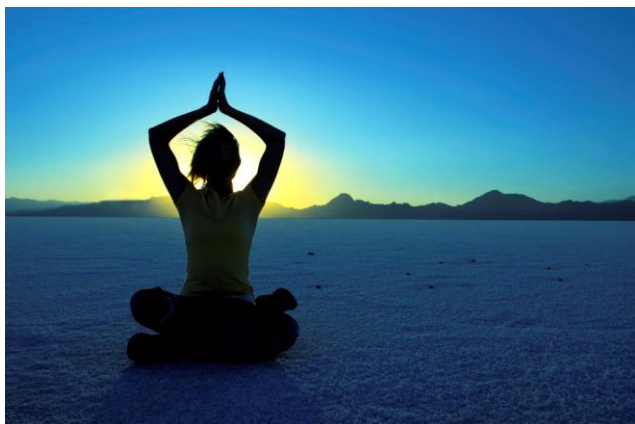

22 LAO TỬ

Anh đã vào tù với chí cao
Quảng nam đất sống rất rạc rào
Góp đầu ngọn đuôt trong toàn tỉnh
Rang rỡ trời Nam đấng anh hào

Mẹ đã hai lần với khổ đau
Thực dân Phong kiến chẳng thay màu
Một lòng Trung- hiếu vì dân tộc
Khí phách kiên- cường rạng mai sau

Giờ đây con lai chốn lao tù
Khóm lớn quê người cảnh âm u
Con đang đau đớn nhưng hạnh diện
Giòng máu con, ho oán thù.

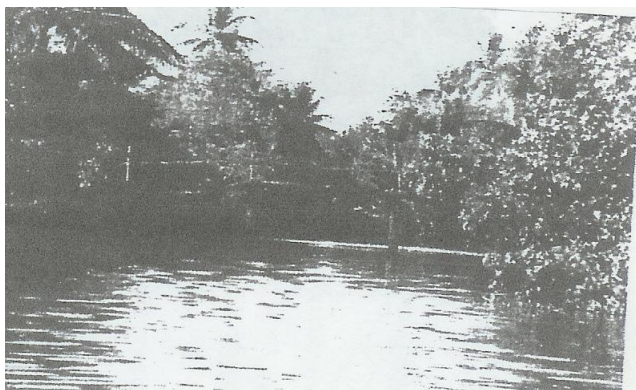

23 ANH ĐẾN

Anh đến giòng sông một buổi chiều
Nắng buồn thoang thoảng sợi sóng yêu
Mắt em tươi mát giòng sông đẹp
Trời cột hồn anh chiếc phù kiều

Anh trở lại giòng sông một buổi mai
Hồn em bắt ngát giọng khoan thai
Như đang phát họa bài thơ đẹp
Phấn khởi hồn anh mộng tương lai

Thế rồi anh tạm biệt giòng sông
Vào đây ôn lại sự đau lòng
Em ơi nước mắt giòng sông nhớ
Tắm mát hồn anh điệu nổi lòng

24 ĐẾN NGÀY

Đến ngày em hẹn trả lời anh
Đau đớn thay anh ở trong thành
Mình em ở lại nhiều sóng gió
Anh gọi về em ngọn gió lành

Em hỏi vào đây anh khổ nhiều
Thương thân thì chẳng có bao nhiêu
Chỉ lo lời hứa không trọn vẹn
Gây khổ cho em đủ mọi điều

Em thứ cho anh đã tỏ tình
Để em đau khổ nhận được tin
Thương dân, thương nước đâu có tội
Em hỏi đợi anh rõ nỗi niềm

Bao lần gặp gỡ bao lần thương
Trao đổi bấy nhiêu chẳng tận tường
Anh đã đi vào nơi chật hẹp
Mình em vùng vẫy gió ngàn phương

Anh biết lòng em rất thanh cao
Mây trắng băng khuôn gió ngẹn ngào
Hai chữ hiếu tình đều tron vẹn
Mẹ hỏi con dâu xứng anh hào

Anh biết làm gì đáp tình em
Nơi đây bóng mát chẳng êm đêm
Anh đang thôn thức và đau đớn
Không thể cùng em một chuyến thuyền

26 NẮNG LÊN

Nắng lên rồi mái lá ơi
Hàng cây lấp ló nhẩn nhe lời
Có ai đang đứng bên đầu gió
Gói gắm dùm ta mộng rã rời

Ta đứng trong này đợi nắng rơi
Đếm từng hơi thở quả tim coi
Nấu nung bầu máu nhiều tâm sự
KHóc mắt rung rung thay thế lời

Em hỏi tình em tựa nắng mai
Gởi em hơi ấm ý u hoài
Em ơi ráng đợi tình yêu ấy
Anh sẽ vì em cố miệt mài

27 MAI NÀY

Mai này anh tắm Vũng tàu
Nước bể thơm tình ý trầu cau
Nhìn em chúm chím vui cùng gió
Anh đã vô tình em tránh mau

Nước biển thổi đưa ánh nắng hồng
Da em thơm mát ý mặn nồng
Y chừng mạch máu đang cần thẳng
Anh dối em rồi em biết không

Anh đứng lặng yên chẳng gió gào
Biển chừng xa thăm nắng xanh xao
Anh đang mơ họa lại vần thơ đẹp
Em hỏi giờ em ở phương nào !

28 BỪNG CƠM

Bụng cơm anh biết nuốt gì đây
Anh vẫn băng khoăn nuốt thẳng ngày
Em hỏi dù rằng cơm gạo trắng
Nuốt vào chan lệ hóa thành cay

Nhưng đến giờ anh vẫn đợi cơm
Gạo ngon màu trắng vì mùi thơm
Mồ hôi nhân loại cô đọng lại
Thấm nhuần mạch máu vạn công ơn

Anh ăn rồi chẳng no nê
Đong đo kiếp sống quá nảo nề
Cố tìm sự sống trong nhung nhớ
Em hỏi tình anh trọn tình quê

Mở cửa rồi đây gió thoảng vào
 Người người ngườn cổ dáng xôn xao
 Anh đang chen bước tìm chân đứng
 Em hỏi giờ em ở phương nào

Trời đất quanh anh chỉ đáng buồn
 Mây dừng gió lắng nặng run run
 Sợ anh than khóc vì ngày đến
 Em hỏi hồn anh quá đau buồn

Anh đứng cột chân giữa đồng người
 Cổ nhìn ra cửa thấy nắng rơi
 Có cô em gái đang lo việc
 Chốc chốc nhìn anh lại mỉm cười

Anh lại quay vào dáng tối đen
 Em ơi nước mắt đã thay đèn
 Tìm anh đau nhói vì hơi thở
 Anh biết rồi đây sẽ chóng quen

Anh lại nhìn quanh khắp mọi người
 Vì sao cay đắng hỏi em ơi
 Vết thù còn đỏ đau lòng mẹ
 Niềm thương thế hệ kể sao vơi

30 SÁNG NGÀY

Sáng ngày anh gọi mãi hồn thơ
Giấy trắng bằng khuôn sóng lệ mờ
Hình em uốn lượn trên trang giấy
Lệ tình anh gói gắm mấy vần thơ

Em hỏi vào đây anh nuốt lệ tình
Tháng này dai dẳng mộng lênh đênh
Anh đang khô héo vì thương nhớ
Trói cột tình ta nổi cực hình

Em hỏi thương em anh tỏ lời
Để em giá buốt mộng chơi vơi
Thôi đành tam gát tình yêu ấy
Anh gửi về em vạn nỗi buồn

31 TA MỚI

Ta mới quen nàng chẳng bao lâu
Tình thương gói gắm thuở ban đầu
Tưởng rằng mình sẽ nên duyên nợ
Ai ngờ tan nát cánh bèo dâu

Nàng hơi tơ tình đã vẩn vương
Dù xa nhau cách mấy dặm đường
Nhưng lòng trong trắng và chung thủy
Nhớ hoài bóng dáng hơi người thương

Nàng hơi vì ta hãy gắng lên
Thơm da mát thịt chí vững bền
Hết lòng săn sóc người đau khổ
Xứng đáng người yêu mãi gọi tên

32 NÉN BUỒN

Nén buồn anh cố làm vui
Nhưng sao hồn vẫn cứ bui ngùi
Phòng om buổi sang vừa thức dậy
Sức khỏe anh như cứ thụt lùi

Biết rằng dù sao chuyện cũng đã rồi
Đeo buồn mang khổ chỉ thể thôi
Gắng tìm sự sống cho khuây khỏa
Cái gì đến rồi sẽ đến thôi

33 TRONG NÀY

Trong này ngoài ấy chẳng bao xa
Anh đi đi mãi chẳng tới nhà
Như đang chết ngọt trong phòng lạnh
Cả hồn lẫn xác chẳng lối ra

Trong này ngoài ấy có bao xa
Trăng gió chia đôi những căn nhà
Anh đang than khóc vì xa cách
Gởi hồn thương nhớ gió thoảng qua

THƠ CỦA
BS: TÔ ĐÌNH ĐÀI

Trước năm 1975:

- 1 Hoa học-trò
- 2 Niềm đau
- 3 Đời tôi
- 4 Kính dâng mẹ
- 5 Tình yêu
- 6 Áo trắng 1975

Từ năm 2006:

- 1 Hoa-lòng
- 2 Diệp may
- 3 Trái tim nhân loại
- 4 Gia tài trần gian
- 5 Ngọc ngà
- 6 Cành vàng lá ngọc
- 7 Thử thách
- 8 Những mái trường xưa
- 9 Con Cha
- 10 Kỷ niệm mười năm
- 11 Khó quên
- 12 Trường ca
- 13 Học hỏi
- 14 Nhớ HUẾ 1
- 15 Nhớ Quê
- 16 Nhớ trường Y Khoa Huế
- 17 Chiến tranh Hòa bình
- 18 Trường ca Vua DAVID
- 19 Ngợi ca
- 20 Khúc Sáo Ân Tình